

ти говори е въ дѣсния кракъ, той 50% нѣма да ти каже Истината. Значи, любовта на земята не говори всѣкога Истината. Тамъ именно е заблуждението, че когато хората се обикнатъ, мислятъ, че всичко ще имъ върви идеално. Какво излиза, обаче? — Щомъ се обикнатъ, тѣ започватъ да се лъжатъ. Туй е и съ младитѣ. Това не показва, че любовта е сама по себе си лъжа, но понеже онава, което ще придобиятъ отъ нея е много хубаво, то за да го запазятъ и за да задържатъ любовта въ себе си, прибѣгватъ до лъжата. Хората прибѣгватъ до лъжата, защото иматъ извѣстни слабости въ себе си.

Та по нѣкой път и ние принасяме жертви на Бога, молимъ Му се, дано Го излъжемъ, но не се лъже Богъ. Ще ви дамъ сега единъ примѣръ, който и другъ път съмъ ви привеждалъ. Оженватъ се двама млади. Мжжътъ билъ съ черни очи, а жената — съ сини. Мжжътъ ималъ едно изкуствено око, и жената имала едно изкуствено око, но и двамата старателно скривали недостатъка си единъ отъ другъ. Така прѣкарвали заедно цѣли десетъ години, безъ да откриятъ недостатъка си. Всѣки отъ тѣхъ мислилъ за другия, че и двѣтѣ му очи сж здрави. Обаче, една вечеръ тѣ отиватъ на прѣдставление и оттамъ се отбиватъ при единъ свой приятелъ, дѣто си пийнали малко, поразвеселили се и се върнали доста кефлии. Вечерта като си легнали, мжжътъ си свалилъ изкуственото око и го оставилъ нѣкъдѣ на масата. И жената направила същото: Свалила си изкуственото око и също тѣй го оставила нѣкъдѣ на масата. Сутринта става той бърза да си тури окоето, но по погрѣшка взелъ